

MÍSTO, KDE ŽIJEME

Ondřej Bárta

Domov pro mě znamená střecha nad hlavou, rodina a kamarádi.

Člověk potřebuje domov k tomu, aby se mohl schovat třeba před deštěm nebo před větrem a k tomu aby byl v bezpečí.

Dobřichovice mají 3507 trvale bydlících obyvatel (k 14. 12. 2016), o víkendech a v létě zde pobývá mnoho dalších lidí ve více než 200 chatách. V produktivním věku je něco přes polovinu obyvatel, z nichž většina (cca 70%) vyjíždí za prací, a to převážně do Prahy. Asi 2/3 obyvatel bydlí na rovinatém levém břehu řeky, kde je také střed obce, školy, křižovnický zámek, obecní úřad a většina obchodů. Ostatní bydlí na pravém břehu, který se zvedá bezprostředně za tratí a vytváří krásnou kulisu starých i nových vil s bohatými zahradami a krásným rozhledem. Po pravém břehu vede frekventovaná železniční trať Praha - Beroun - Plzeň, která tvoří hlavní spojení naší republiky se západní Evropou. Přes tři čtvrtiny bytů je v rodinných domech, zbytek bytů je v obytných domech, většinou soustředěných na sídlišti Za Parkem. V obci je Mateřská škola, Základní škola se speciálními třídami a Základní umělecká škola, Dětský diagnostický ústav, lékárna, pošta, rozličné zdravotnické služby, Česká spořitelna, obchodní místo Unicredit bank. Město a letovisko Dobřichovice se rozkládají na obou březích Berounky, 22 km jihozápadně od centra Prahy. Jsou oblíbeným výletním místem Pražanů, jsou východištěm výletních cest do Českého krasu a do lesů táhnoucích se po Hřebenech, které dále pokračují do Brd. Leží na oblíbené turistické trase Praha - Karlštejn ve vzdálenosti 10 km od tohoto nejznámějšího českého hradu. Dobřichovice mají silný residenční, rekreační a sportovní potenciál.

Téměř po celou dobu své existence Dobřichovice patřily Rytířskému řádu [křižovníků s červenou hvězdou](#). První písemná zmínka o Dobřichovicích pochází z [6. dubna 1253](#). Soustavné osídlení je však doloženo archeologickými nálezy od mladší doby kamenné. Po příchodu [Slovanů](#) zde sídlil rod Dobřichův. V polovině [13. století](#) se vrchností stali pražští [křižovníci](#). Ti o Dobřichovice přišli během [husitských válek](#), ale v roce [1505](#) je opět získali. O obnovu a rozšíření se zasloužil velmistr [Zbyněk Berka z Dubé](#), který dal po roce [1590](#) na místě tvrze chránící brod přes Berounku postavit renesanční zámek. Během [třicetileté války](#) byla obec v roce [1631](#) vypálena Švédy. V roce [1779](#) zámek opět vyhořel a byl přestavěn do dnešní podoby. Roku [1863](#) byla otevřena [železniční trať z Prahy do Plzně](#), což pomohlo otevřít Dobřichovice obchodu.

Moje prababička vyprávěla o tom, že u původního křížku, na konci ulice Ke křížku, se stala tahle událost: “Když se vracel kočí od Frstů na voze s koňmi domů, u křížku do něj uhodil blesk. Kočí zemřel, ale koně s vozem ho zavezli zpět do dvora k Furstům.” Moje máma si pamatuje zbytek tohoto původního křížku v poli kousek od současného litinového osvětleného křížku, který nyní zdobí roh ulice 5. května, ul. Randova a ul. Ke křížku.

Nejradši mám Brunšov. Líbí se mi tam vily a příroda. Rád tam jezdím na kole do lesa.

Zámek v Dobříšovicích (okres Praha-západ) je původně renesanční zámek, v 18. století upravený do dnešní pozdně barokní podoby. Po většinu své existence patřil řádu křížovníků s červenou hvězdou. Je chráněn jako kulturní památka České Republiky.

Zámek stojí v blízkosti Berounky. Vlastní zámek je trojkřídlá budova s hranolovou věží, zdobená renesančními sgrafity. Hlavní trakt a východní křídlo jsou jednopatrové, západní křídlo tvoří kaple sv. Judy Tadeáše. Areál se strážním domkem a nádvořím obklopuje ohradní zeď se dvěma branami.

Současná lávka Karla Levita byla postavena v roce 2003. Je vyrobena z železobetonové konstrukce, uprostřed se tyčí ocelové profily ve tvaru I do výšky 34,60 m a lávka je zavěšena na 16 lanech.

Dříve zde ale tahle moderní lávka, po které člověk může i v době povodní přejít ze břehu na břeh, nebyla.

V době mojí prababičky zde jezdil přívoz (lodka, která držela na laně, bylo to do roku 1956). Obsluhoval ho pan Kudrna, jehož potomci zde u řeky stále žijí. V době mého dědečka zde byla pontonová lávka, kterou před zimou schovali, aby ji nezničily ledové kry a na jaře ji opět sestavili (fungovala do roku 1976). A když se narodila moje máma, postavili zde železnou lávku, která ale končila na louce pod náspem. Když se řeka rozvodnila, nebylo možné přes řeku přejít. A když se Berounka v roce 2002 rozvodnila moc, smetla a zničila tuto lávku. Na jejím místě pak postavili moderní lávku Karla Lewita.

